

תת"ע 8836/11/20 - רחל שפירא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8836-11-20 מדינת ישראל נ' שפירא
תיק חיזוני: 14122137970

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת	רחל שפירא
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

- לפנוי בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקשת ביום 29.12.20 (להלן: "פסק הדין").
- במסגרת פסק הדין הורשעה המבוקשת בעבירה של אי מתן זכות קדימה להולך רגל שעמד על המדרכה בסמוך למעבר הח齐יה וניכר היה כי בכונתו לחצות את הכביש, ונגזר עליה קנס בסך 250 ₪.
- הմבוקשת טענה כי מעולם לא קיבלה את הזמן לדין ולא ידעה אודות קיומו של הדיון. טענה כי קיבלה לידיה את פסק הדין ביום 19.1.21 ורק אז נודע לה לראשונה כי הורשעה בהיעדרה. טענה כי חומרה החקירה וראיות התביעה לא הועברו לעונה ואינם מצויים בתיק בית המשפט. טענה כי לא ביצעה העבירה המיוחסת לה ושלא היה הולך רגל שכוראה לא ניתנה לו זכות קדימה ויש לה טענות הגנה טובות וראיות להוכחת חפותה. לאור האמור בקשה לבטל את פסק הדין וליתן לה יומה בבית המשפט.
- המשיבה התנגדה לבקשתו וטענה כי הودעת תשלום הקנס נשלחה כתובתה הרשומה של המבוקשת ולאור האמור חקמת המ司יה עומדת בעינה.
- לאחר שבדקתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשתו בcpf לשלום הוצאות.
- על פי סעיף 130(ח) לחס"פ בית המשפט רשי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתאם אחד ממשני תנאים: סיבה מוצדקת לאירועים אשר התרחשו לדין או גרים מהתוארכם מהתוארכם פסק הדין על כנו (ראו בندון: רע"פ 01/9142 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאמ' נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

עמוד 1

.7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנTEL להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לענין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, רע"פ 106/15 קרייב נ' מ"י, 20.1.15).

44. מעין באישור המסירה הסרוק בתיק עולה כי היזמן לדין נשלח לכתובת של המבוקשת. על פי תקנה לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר במצבה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שકמה חזקת המסירה. המבוקשת לא הוכיחה שלא קיבלה את ההזמנה לדין מסיבות שאין תלויות בה ולמעשה כלל לא התייחסה בבקשתה לאישור המסירה ומכאן שלא הפריכה את חזקת המסירה. המבוקשת אף צינה כי קיבלה בדואר את פסק הדין ללא קושי. עם זאת, באישור המסירה לא סומנה סיבת אי המסירה.

.8. בנסיבות אלה, ומאחר שהמבקשת כפירה בביטוי העבירה וטענה כי יש בידה ראיות להוכחת חפותה, אני סבורה כי יש מקום ליתן לה יומה בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקשת בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

.9. סיכומו של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקשת בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 150 ₪, אשר ישולם על ידי המבקשת עד ליום 2.5.21 שאחרת, יותר פסק דין על כנו.

המצוירות תודיעו לצדדים ותעביר התקיק לעיוני לאחר תשלום ההוצאות כאמור לעיל.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשפ"א, 09 אפריל 2021, בהעדך
הצדדים.